

Nyt lirkkimään - Lajikohtaisia ohjeita

Tokot

Tokot makaavat pääosin pohjalla ja niitä meillä on vain meressä. Hieta- ja liejutokkoja saa päiväsaikaankin ulkosaariston rantamatalista, sisempänä ne on helpompi löytää öisin. Niille saa olla ihan pikkuruisin koukku (32 tai Owner smallest) ja niin pieni ohuen madon tai toukan pätkä jonka saat leikattua. Väristelemällä pyydystä ne saa usein houkuteltua ottamaan. Mustatäplätokko on arka ottamaan koukkuun öisin. Mustatokkoa lirkittää myös päivisin kivenkoloista. Poikasvaiheen ohittaneille musta- ja täplätokkoille saa olla jo isompi koukku (18-20) ja syötti. Seitsenruototokko on tyystin erilainen, se ei makaile pohjalla vaan partioi rakkoleväpensaiden aukoissa välivedessä mutta sen saa samanlaisilla välineillä kuin hieta- ja liejutokon.

Nuoliaiset

Kivennuoliaista löytyy vähän joka puolelta maata, yleensä pikkupurojen koskiosuuksilta. Sen saa helpoiten (olemaan säikkymättä piiloon) pimeässä. Isommille saa tarjoilla sentinkin madonpätkää n 20 koukussa, mutta pienimmille aivan mineimmät vehkeet kuten pikkutokkoille. Kivennuoliaiset ovat useimmiten virrassa, joten varaudu grammankin lyijypainoon aika lähelle koukkuja, jottei se heilu virrassa niin ettei pieni kala saa sitä kiinni. Kala imuroi helposti liikkumattoman syötin pohjalta. Rantanuoliaista on vain itäisen Suomenlahden joissain merenlahdissa ja niitä näkee ja saa aika mystisesti joinain öinä ja toisina ei taas millään. Sillä on hyvin pieni suu ja saa imuroitua vain kaikkein pienimmät koukut (32/ Owner smallest)

Simput

Simpuista tunnetut lirkkikalat ovat miltei jokaisen ulottuvilla oleva kivisimppu ja sen serkku, lähinnä pohjoisimmasta Suomesta löytyvä, kirjoeväsimppu. Molempia löytää kivikkoisilta rannoilta ja helpommin öisin, jolloin ne tulevat kivien koloista esiin. Päivisinkin ne voi saada ahkeraan kivien mustia onkaloita ronkkimalla. Väristely pienellä syötillä toimii. Aivan niin pieni kuin pienimpien tokkojen kanssa ei pyydön tarvitse olla, paitsi jos kalat ovat aivan poikasia. (32-20)

Made

Pienen mateenkin voi lirkkijä löytää kesäisen tai syksyisen järven rantakivikoista. Suurisuiselle pedolle ei tarvita aivan pienimpiä koukkuja, mutta kalan löytää helpommin pimeässä kun ne luikertavat rohkeammin esillä.

Nyt lirkkimään - Lajikohtaisia ohjeita

Kampelat

Kampelat ovat Etelä-Suomen ulkosaariston rantahietikoiden kaloja ja ne löytää helpoiten kylmien vesien aikaan ja pimeässä. Päivät ne viettävät hiekan kätköissä. Sekä normi- että piikkikampelan saa nappaamaan pieneen koukkuun ja syöttiin, kalan koosta riippuen. Puolen kämmenen kokoinen kala nappaa jo sentin pituiseenkin matoon, kunhan keksii mitä syötillä kannattaa tehdä. Monesti ei auta mikään, toisinaan ei tarvitse kuin esitellä syötti. Kannattaa etsiä aaltoilevia hiekkapohjia (niistä näkee että hiekka on riittävän pehmeää kampelan kaivautua), joissa näkyy pyöreitä pieniä kuoppia. Niissä on kampela oleillut! Pienimmille pienimmät mahdolliset koukut, isommille 18-20.

Mutu

Mudut hakeutuvat mielellään myös kivien tai levämattojen suojaan. Parvikaloina suurempiin onkaloihin kuin pohjakalat. Jos parven bongaa kivien välissä niitä ei ole kovin vaikea saada nappaamaan koukkuun. Öisin niitä vaeltaa yksinkin rantavesissä ja se ottaa aika hanakasti syöttiin, jos sen saa aseteltua kalan eteen niin, ettei se makaa pohjassa. Syötti ja koukku kalan koon mukaan. Kolmesenttisille kaikkein pienimmät, 5-7-senttiset saa jo n:o 24 koukkuun.

Töröt

Töröjä löytyy purojen virtakivikoista eteläisessä Suomessa ja itäisellä Suomenlahdella myös merenlahdista ja lirkkiä saa ne keilaansa öisin. Virtavesissä varaudu käyttämään painoa kuten kivennuoliaisen kanssa, merenlahdissa pienempikin paino riittää. Valkoevätörönkin saattaa lirkkiä löytää Saimaan kanavan rantojen tai laiturien kupeesta päivin öin.

Piikkikalat

Neljästä Suomessa esiintyvästä piikkikalalajista ovat tunnetuimpia kolmi- ja kymmenpiikki. Varsinkin kolmipiikki on helppo saalis, sillä se on meressä varsin runsaslukuinen ja ahneena kalana se nappaa helposti myös onkeen. Pienen kokonsa vuoksi kymmenpiikki on hieman vaikeampi napata ja se vaatii myös pienemmät koukut.

Nyt lirkkimään - Lajikohtaisia ohjeita

Kiiski

Pieniä kiiskiä näkee usein rantavesissä ja ne saa helposti nappaamaan syötin. Noin 24 koukku riittää.

Kivinilkka

Kivinilkan löytää lirkkijä merestä öisin ja niin monen kokoisena, että yksi lirkkivapa voi olla liian vähän. Isompi kivinilkka huolii rohkeamman lieronpätjän n:o 20 koukussa, muttei oikein pysy pienimmässä koukussa, johon muutaman sentin mittainen pikkukivinilkka taas tarttuu.

Muut kalat

Rantavesissä näkee öisin myös muita onkikaloja, kuten särkiä, salakoita, säyneitä, ahvenia ja kuoreita. Niitä voi toisinaan saada haksautamaan koukkuun, mutta yleensä ne ovat öisin aika uneliaita ja helpommin saatavissa päiväsaikaan koho-ongella.

Kaislikkoiset ja kiviset merenrannat tarjoavat lirkkijälle mahdollisuuden useamman kalalajin narraamiseen

